Presuda Suda (drugo vijeće) od 26. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – kazneni postupak protiv Mosse Ouhramija

(Predmet C-225/16) ([1])

(Zahtjev za prethodnu odluku — Prostor slobode, sigurnosti i pravde — Vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom — Direktiva 2008/115/EZ — Članak 11. stavak 2. — Odluka o zabrani ulaska donesena prije stupanja na snagu te direktive, koja se odnosi na duže trajanje od onog predviđenog navedenom direktivom — Početak razdoblja zabrane ulaska)

(2017/C 309/15)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranka glavnog kaznenog postupka

Mossa Ouhrami

Izreka

Članak 11. stavak 2. Direktive 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom, treba tumačiti na način da trajanje zabrane ulaska predviđene tom odredbom, koje u pravilu ne prelazi pet godina, treba računati od datuma kad je zainteresirana osoba stvarno napustila državno područje država članica.

([1]) SL C 232, 27. 6. 2016.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 26. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale di Milano – Italija) – Moussa Sacko protiv Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano

(Predmet C-348/16) ([1])

(Zahtjev za prethodnu odluku — Politika azila — Direktiva 2013/32/EU — Članci 12., 14., 31. i 46. — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 47. — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Pravni lijek protiv odluke o odbijanju zahtjeva za međunarodnu zaštitu — Mogućnost donošenja sudske odluke bez saslušanja podnositelja zahtjeva)

(2017/C 309/16)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Milano

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Moussa Sacko

Tuženik: Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano

Izreka

Direktivu 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite, a osobito njezine članke 12., 14., 31. i 46., u vezi s člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da joj se ne protivi to da nacionalni sud kojem je podnesen pravni lijek protiv odluke o odbijanju očito neosnovanog zahtjeva za međunarodnu zaštitu odbije taj pravni lijek bez saslušanja podnositelja zahtjeva kada činjenične okolnosti ne ostavljaju mjesta nikakvoj sumnji u osnovanost te odluke, pod uvjetom da je, s jedne strane, u prvostupanjskom postupku podnositelju zahtjeva omogućen osobni razgovor o njegovu zahtjevu za međunarodnu zaštitu, sukladno članku 14. te direktive, i da je zapisnik odnosno transkript tog razgovora, u slučaju njegova održavanja, priložen spisu u skladu s člankom 17. stavkom 2. navedene direktive, i da, s druge strane, sud koji odlučuje o pravnom lijeku može naložiti održavanje navedenog razgovora ako ga ocijeni potrebnim za cjelovito i ex nunc razmatranje i činjeničnih i pravnih pitanja, u skladu s člankom 46. stavkom 3. te direktive.

([1]) SL C 343, 19. 9. 2016.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 26. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litva) – „Toridas" UAB protiv Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Predmet C-386/16) ([1])

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 138. stavak 1. — Kvalifikacija transakcije kao isporuke unutar Zajednice — Izuzeće isporuka robe unutar Zajednice — Namjera stjecatelja da preproda robu poreznom obvezniku u drugoj državi članici prije nego što roba napusti državno područje prve države članice — Eventualni utjecaj prilagodbe dijela robe prije njezine otpreme)

(2017/C 309/17)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „Toridas" UAB

Tuženik: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

uz sudjelovanje: Kauno apskrities valstybinė mokesčių inspekcija

Izreka

1. *Članak 138. stavak 1. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da u okolnostima poput onih u glavnom postupku isporuka robe koju izvršava porezni obveznik sa sjedištem u prvoj državi članici nije izuzeta od poreza na dodanu vrijednost na temelju te odredbe ako stjecatelj, prije sklapanja te transakcije isporuke, koji je identificiran u svrhu poreza na dodanu vrijednost u drugoj državi članici obavještava dobavljača da se roba odmah preprodaje poreznom obvezniku sa sjedištem u trećoj državi članici, prije njezina prijevoza iz prve države članice na odredište tog trećeg poreznog obveznika, pod uvjetom da je ta druga isporuka stvarno izvršena i da je roba potom prevezena iz prve države članice na odredište u državu članicu trećeg poreznog obveznika. Identifikacija prvog stjecatelja u svrhu poreza na dodanu vrijednost u državi članici različitoj od države mjesta prve isporuke ili mjesta konačnog stjecanja nije kriterij za kvalifikaciju transakcije unutar Zajednice niti sam po sebi dostatan dokaz da se radi o transakciji unutar Zajednice.*